

اخبار
آژانس اتمی در واکنش به قانون جدید ایران:
در انتظار دریافت اطلاعات رسمی هستیم
آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در واکنش به قانون مجلس شورای اسلامی ایران برای تعلیق همکاری با این نهاد اعلام کرد که آژانس از گزارش‌ها مطلع و منتظر دریافت اطلاعات رسمی بیشتر از سوی تهران است.
به گزارش ایرنا، بخش سخنگویی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی روز چهارشنبه به خبرنگاران گفت: «ما از گزارش‌ها مطلع هستیم. آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در انتظار دریافت اطلاعات رسمی بیشتر از سوی ایران است.»
مجلس شورای اسلامی چهارشنبه گذشته (۴ تیرماه) با ۲۶ رأی موافق از مجموع ۲۲۳ نماینده حاضر، کلیات و جزئیات طرح الزام دولت به تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را تصویب کرد.
بر اساس این قانون، دولت موظف است تا زمان تحقق شروط مشخص‌شده در متن مصوبه، همکاری‌های خود با آژانس را متوقف سازد. از جمله مفاد کلیدی قانون، می‌توان به ممنوعیت ورود هرگونه بازرس آژانس، از جمله مدیرکل، به خاک ایران، توقف نصب و بهره‌برداری از دوربین‌های پادمانی و فریادمانی، و خودداری از ارسال هرگونه گزارش فعالیت‌های هسته‌ای به این نهاد اشاره کرد. این قانون با استناد به ماده ۶۰ کنوانسیون وین ۱۹۶۸ درباره حقوق معاهدات تنظیم شده و به‌موجب آن، در صورت نقض تعهدات از سوی طرف مقابل، کشور متعاهد می‌تواند اجرای توافقات را به‌صورت موقت تعلیق کند.
پس از تصویب در مجلس، شورای نگهبان نیز این قانون را فاقد مغایرت با موازین شرع و قانون اساسی اعلام کرد. امروز (چهارشنبه ۱۱ تیرماه)، دکتر مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور کشورمان، قانون مذکور را برای اجرا به سازمان انرژی اتمی، شورای‌عالی امنیت ملی و وزارت امور خارجه ابلاغ کرد.
پاکستان برای پیوستن به «توافقات ابراهیم» شرط گذاشت
در واکنش به فشارهای بین‌المللی برای پیوستن به قطار سازش با رژیم صهیونیستی، وزیر دفاع پاکستان موضعی سریع اتخاذ و تأکید کرد که اسلام‌آباد تنها در صورت تحقق حق ملت فلسطین برای تشکیل کشوری مستقل به پایتختی قدس، امکان بررسی این توافق را در نظر خواهد گرفت. به گزارش ایسنا، «خواجه محمد آصف» وزیر دفاع پاکستان اعلام کرد که در صورت وارد آمدن فشارهایی بر اسلام‌آباد برای پیوستن به توافقات عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی موسوم به «توافقات ابراهیم»، این کشور تصمیمات خود را بر اساس منافع ملی اتخاذ خواهد کرد. طبق گزارش خبرنگاری معا، خواجه آصف در سخنانی با تأکید بر موقع اصولی دولت پاکستان در این زمینه، اظهار داشت: اگر فشارهایی در این زمینه اعمال شود، ما آن را بررسی خواهیم کرد، اما شرط ما برای هرگونه به‌رسیمت‌شناختن اسرائیل، تشکیل یک کشور مستقل فلسطینی با پایتختی قدس است. وی همچنین با اشاره به اینکه مشورت‌ها در این‌باره در جریان است، افزود: ما بخشی از هیچ سیاست آمریکایی که به منافع پاکستان لطمه بزند نخواهیم بود. او همچنین تأکید کرد که تصمیم برای نامزدی دونالد ترامپ برای دریافت جایزه نوبل صلح از سوی دولت اسلام‌آباد اتخاذ شده بود. آصف در بخش دیگری از سخنان خود، به هشدار نسبت به اقدامات احتمالی مدلی‌نو گفت: در صورت اقدام هند به پستن منابع آبی پاکستان، این اقدام معادل اعلان جنگ تلقی خواهد شد. وی در ادامه هند را به دخالت در فعالیت‌های تئوریستی متهم کرد و گفت پاکستان استاد مستدلی در این‌زمینه در اختیار دارد. وزیر دفاع پاکستان همچنین از حمایت کشورش از ایران در جریان درگیری اخیر با رژیم صهیونیستی خبر داد. آصف همچنین با تأکید بر وحدت در رهبری سیاسی و نظامی پاکستان، خاطرنشان کرد که اسلام‌آباد در شرایط حساس منطقه‌ای، سیاستی متوازن و مستقل در پیش گرفته است.

روایت دردناک یک پدر فلسطینی از سفر مرگبارش برای تأمین غذا برای فرزندانش، عمق فاجعه انسانی در نوار غزه را آشکار می‌کند.

این مرد که پیش‌تر راننده تاکسی بوده و به دلیل محاصره و کمبود سوخت شغلش را از دست داده، اکنون همراه با همسر، ۷ فرزند و والدینش در چادری در منطقه السرایا در مرکز شهر غزه زندگی می‌کند؛ پس از آن‌که خانه‌اش در اردوگاه جبالیلا طی حمله اسرائیل در اکتبر ۲۰۲۳ تخریب شد.

فارس در ادامه این گزارش می‌نویسد: او می‌گوید که از آغاز جنگ تا همین چند وقت پیش، هرگز برای دریافت کمک به مراکز توزیع کمک‌ها تحت نظر آمریکا و اسرائیل مراجعه نکرده بود، اما وخامت اوضاع انسانی او را مجبور کرد تا خود را به مرکز توزیع کمک‌های غذایی تحت نظارت بنیاد به اصطلاح بشردوستانه غزه برساند. این مرکز در مسیر صلاح‌الدین، نزدیک گذرگاه نتزاریم در جنوب شهر غزه قرار دارد. به گفته‌ی او، همسر و دختر ۱۳ ساله‌اش او را برای انجام این سفر تشویق کردند.

زیرا کودکانش از شدت گرسنگی مدام گریه می‌کردند و تنها منبع غذایی باقی‌مانده‌شان، وعده‌های اندکی از عدس بود که توسط آشپزخانه‌های خیریه ارائه می‌شد و برای سیر کردن همه اعضای خانواده کافی نبود.

سفر مرگبار شبانه

خبرگزاری فلسطینی شهاب ادامه داستان این پدر را این‌گونه می‌نویسد: در تاریخ ۱۸ ژوئن، ساعت ۹ شب، پدری همراه با ۵ مرد دیگر تصمیم گرفتند به گروهی ۱۷ نفره بپیوندند که در میان آن‌ها کودکانی بین ۱۰ تا ۱۲ سال نیز حضور داشتند. آن‌ها از چادرهای اوگران به سمت مرکزی موسوم به مرکز کمک‌های بشردوستانه حرکت کردند. ابتدا با توک‌توک همراه با زنان و کودکان رفتند، سپس مسیر یک کیلومتری را در تاریکی پیاده طی کردند تا از مسیر رسمی تعیین‌شده توسط ارتش اشغالگر دور بمانند؛ چرا که از ازدحام و خطر مرگ می‌ترسیدند.

این مرد در گفت‌وگو با وب‌سایت «میدل ایست آت» ادامه مسیر خوین رسیدن به کمک‌ها را چنین روایت می‌کند: «از توک‌توک در منطقه التمبریات، در مرکز غزه، پیاده شدیم و از آنجا حدود یک کیلومتر به سمت خیابان صلاح‌الدین راه رفتیم. مسیر بسیار سخت و تاریک بود. حتی از چراغ‌قوه استفاده نمی‌کردیم تا توجه تک‌تیراندازها و خودروهای نظامی اسرائیلی را جلب نکنیم.»

آنها در هنگام عبور از مناطق باز، سینه‌خیز می‌رفتند که در حین حرکت، ناگهان بارانی از گلوله به سمتشان شلیک شد. «پشت یک ساختمان ویران پناه گرفتیم. هر کسی که حرکت می‌کرد یا حرکتی قابل‌توجه داشت، بلافاصله هدف گلوله تک‌تیراندازها قرار می‌گرفت. کدنام جوانی بلندقد و پور بود که از چراغ‌قوه گوشی‌اش برای راهنمایی استفاده می‌کرد. سرش فریاد زدیم که خاموشش کند. چند ثانیه بعد، او به شلیک شد.»

این مرد با اندوه ادامه می‌دهد: «او خوین روی زمین افتاد؛ اما هیچ‌کس نتوانست کمکش کند یا حرکتش دهد. در عرض چند دقیقه شهید شد. چند مرد نزدیکش جسدش را با کیسه‌ای خالی که برای جمع‌آوری کسرها آورده بودند، پوشاندند.

سفری میان مرگ و گرسنگی

او ادامه می‌دهد: «حداقل شش شهید را دیدم و مجروحانی که تلاش می‌کردند در با خزیدن، بازگردند.

در غزه، راهی که به مرکز توزیع کمک‌های غذایی ختم شود، بیشتر شبیه مسابقه مرگ است تا نجات. یک پدر فلسطینی روایت می‌کند که چگونه برای سیر کردن کودکانش، چگونه خود را به صفی تحقیرآمیز و پر از خشونت رسانده، صفی که خیلی‌ها هرگز از آن، بزرگشتند.

با این حال، به مسیرم ادامه دادم؛ گرسنگی و ترس از وضعیت فرزندانم مرا به جلو می‌برد. چند بار زمین خوردم. وحشت‌زده بودم، اما راهی برای عقب‌نشینی نبود. خطرناک‌ترین مناطق را پشت سر گذاشته بودم و حالا با مرکز توزیع کمک‌ها فقط چند متر فاصله داشتم.»

هرچومرچ در مرکز توزیع کمک‌ها

با نزدیک شدن به ساعت دو بامداد، چراغ سبزی بالای مرکز توزیع روشن شد؛ نشانه‌ای برای آغاز ورود. هزاران نفر به سمت آن هجوم بردند که «وحشتناک» توصیف می‌کند. این پدر در میان ازدحام تلاش می‌کرد جلو برود و با خود فکر می‌کرد: «این جمعیت عظیم از کجا آمده‌اند؟ آیا با ارتش همکاری می‌کردند؟ آیا اجازه داشتند زودتر وارد شوند و هرچه خواستند بردارند؟

با اینکه همان خطرانی را تحمل کرده‌اند که ما تحمل کردیم، شاید حتی بیشتر؟»

برای حرکت در میان جمعیت، کفش‌هایش را در کفش گذاشت و بدون آن‌ها جلو رفت؛ «روی دیگران بودم و دیگران روی من. دختری را دیدم که زیر پاهای در حال خفگی بود؛ دستش را گرفتم و بیرون کشیدم. کیسه‌ای شبیه برنج را گرفتم، اما کسی آن را من قاچید و با قاچق بردیدم کرد... بله، بیشتر افراد آنجا قاچق داشتند؛ از برای دفاع از خود یا برای دزدی از دیگران.» در میان این آشوب، این پدر می‌گوید که تنها توانست به سختی، چهار قوطی لوبیا، یک کیلو بلغور و نیم کیلو ماکارونی بگیرد. در حالی که بیشتر مردم آنجا، از جمله زنان و سالمندان، هیچ چیز دریافت نکردند. حتی پالت‌های چوبی که کمک‌ها روی آن‌ها حمل شده

روایتی از تحقیر در صف مرگ و فاجعه انسانی که رخ می‌دهد

«بازی مرکب» واقعی در غزه

در غزه، راهی که به مرکز توزیع کمک‌های غذایی ختم شود، بیشتر شبیه مسابقه مرگ است تا نجات. یک پدر فلسطینی روایت می‌کند که چگونه برای سیر کردن کودکانش، چگونه خود را به صفی تحقیرآمیز و پر از خشونت رسانده، صفی که خیلی‌ها هرگز از آن، بزرگشتند.

در میان

این صحنه

سوررئال،

مردمی گوید

که نظامیان

اسرائیلی را در

فاصله‌حدود

۲۰ متری خود

دید که «با

تلفن‌هایشان

فیلم‌برداری

می‌کردند و

می‌خندیدند.

«این صحنه من

را یاد سریال

کره‌ای بازی

مرکب انداخت

بود. برای روشن کردن آتش برداشته شدند. کسانی که چیزی گیرشان نیامده بود، شروع به جمع‌کردن خرده‌های ریخته‌شده روی زمین کردند.

نظامیان اسرائیلی می‌خندند و فیلم می‌گیرند

در میان این صحنه سوررئال، مرد می‌گوید که نظامیان اسرائیلی را در فاصله‌حدود ۲۰ متری خود دید که «با تلفن‌هایشان فیلم‌برداری می‌کردند و می‌خندیدند. «این صحنه من را یاد سریال کره‌ای بازی مرکب انداخت. حس می‌کردم در نسخه واقعی آن هستیم. با گرسنگی، گلوله و تحقیر کشته می‌شدیم، و آن‌ها فقط تماشا می‌کردند و می‌خندیدند. شاید حتی ما را به‌صورت زنده پخش می‌کردند و نظاره‌گر بودند که چه کسی زنده می‌ماند و چه کسی زیر پاها له می‌شود.»

وی ادامه داد: «با خودم فکر می‌کردم: آیا هنوز دارم فیلم‌برداری می‌کنند؟ آیا این دیوانگی را می‌بینند؟ می‌بینند که چطور برخی بر دیگران غلبه می‌کنند، در حالی که ضعیف‌ترها هیچ چیز به دست نمی‌آورند؟» پس از پایان توزیع کمک‌ها، بمب‌های دودزا به نشانه تخلیه شلیک شد و سپس تیرباران شدیدی آغاز شد. او که از گرسنگی به این قتلگاه کشیده شده بود، به سمت بیمارستان اودودة در النصیرات رفت، جایی که دوستش از ناحیه دست زخمی شده بود. آنجا، ۳۵۰ پیکر شهید را دید که در راهروهای بیمارستان افتاده بودند؛ همگی با شلیک به سر یا سینه در نزدیکی مرکز کمک‌ها جان باخته بودند.

او گفت: «شروع به فروپاشی کردم، وقتی به آن‌ها نگاه می‌کردم. به خانواده‌هایشان فکر می‌کردم. خود

ما برای صنعت غنی سازی زحمت زیادی کشیدیم؛ هم دانشمندان ما خیلی زحمت کشیدند و تلاش کردند، هم مردم ما تحمل کردند. و به خاطر غنی‌سازی بیش از ۴۰ سال تحت تحریم های بسیار سنگین قرار گرفتیم؛ ما را به شورای امنیت بردند، دانشمندان ما را ترور کردند، در صنایع و تأسیسات ما خرابکاری کردند ولی درهمه این سال‌ها تلاش کردیم که برنامه غنی سازی ما همچنان صلح آمیز بماند واز محدوده صلح آمیز فراتر نرود و تلاش کردیم که ثابت کنیم به جامعه بین‌الملل و به همه کشورهایی که نگرانی دارند که این برنامه کاملاً صلح آمیز است. یک بار هم حتی وارد توافق شدیم و به یک توافقی رسیدیم که همه دنیا آن را به عنوان یک دستاورد دیپلماسی جشن گرفت. ولی متأسفانه آمریکا از آن خارج شد.

ما این سالها تحمل کردیم. غنی سازی تبدیل به یک موضوع غرور و افتخار ملی برای ایرانیان شده است. الان که به خاطرش جنگیدیم، یعنی یک عامل بسیار مهم اضافه شده و آن اینکه ۱۲ روز جنگ سنگینی را ما به خاطر همین موضوع داشتیم. بنابراین اینطور نیست که کسی بتواند این صنعت را کنار بگذارد. این یک افتخار و غرور ملی است. حتماً حفظ خواهد شد و ما حتماً در جهت حفظ آن تلاش خواهیم کرد. البته همچنان برنامه هسته ای ما صلح آمیز است و ما قصد حرکت به سمت سلاح‌های هسته‌ای را نداریم. این سلاح‌ها بر اساس فتوای مقام معظم رهبری حرام است و هیچ جایگاهی در کترین امنیتی ما ندارد. من امیدوار هستم که دنیا و غرب به خصوص، این نکته را درک و قبول کنند که مردم ایران این حق را دارند که از حقوق هسته‌ای خود برای مقاصد صلح آمیز بهره‌مند بشوند و از این حق خود کوتاه نمی‌آیند.

مسیر سخت عادی سازی روابط سوریه و اسرائیل

«جولانی» جولان را به اسرائیل می‌فروشد؟

از نظر نظامی و اطلاعاتی برای اسرائیل ارزشمند است، منطقه جولان همچنین دارای منابع بزرگ آب شیرین است و از این نگاه هم برای اسرائیل، ارزش زیادی دارد. منطقه اشغالی جولان به مساحت ۱۸۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت ۵۵ هزار نفری، در جنوب غربی سوریه و شمال شرقی اسرائیل است. دروزی های سوری دارای شهروندی اسرائیل، ساکن این منطقه هستند. دروزی ها یکی از مذاهب اسلامی اند. نیروهای اسدار صلح سازمان ملل در خط مرزی اسرائیل و سوریه در منطقه جولان مستقر هستند.

همه کشورهای جهان از جمله اروپایی ها (به استثنای آمریکا) در کنار سازمان ملل متحد، منطقه جولانی را متعلق به سوریه و به اشغال سوریه می دانند. در مقابل، دولت جدید سوریه تلاش می کند از طریق عادی سازی روابط با اسرائیل و به رسمیت شناختن تل آویو، بتواند منطقه جولان را از اسرائیل بازگرداند. این هدفی است که دولت های قبلی سوریه در دوره پدر و پسر (حافظ و بشار اسد) نیز برای کسب آن تلاش کردند اما ناکام ماندند.

روزنامه "اسرائیل هیوم" (اسرائیل امروز) خواسته های دمشق برای عادی سازی روابط با سوریه را اینگونه اعلام کرد: به رسمیت شناختن دولت احمد الشرع در سوریه از سوی اسرائیل، عقب نشینی ارتش اسرائیل از مناطق جدید اشغال شده سوریه بعد از سقوط بشار اسد در آذر ۱۴۰۳، توقف کامل حملات اسرائیل به سوریه، تضمین و حمایت آمریکا از دولت جدید سوریه.

یک منبع مطلع به رسانه فرانسوی خبر داد

تماس ماکرون با پوتین برای حل‌وفصل دیپلماتیک مسئله هسته‌ای ایران

منابع مطلع به روزنامه فرانسوی گفتند تماس اخیر رئیس‌جمهور این کشور با همتای روس خود در راستای تلاش کشورهای اتحادیه اروپا برای حل‌وفصل دیپلماتیک مسئله برنامه هسته‌ای ایران و ازسرگیری گفت‌وگوها در این باره انجام شده است.

به گزارش ایسنا، منابع مطلع می‌گویند تماس تلفنی «امانوئل ماکرون» رئیس‌جمهور فرانسه با «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه در راستای تلاش کشورهای اتحادیه اروپا برای ازسرگیری مذاکرات درباره برنامه هسته‌ای ایران بوده است.

در پی حملات متجاوزانه رژیم صهیونیستی به ایران که با نقض منشور سازمان ملل و قوانین بین‌المللی در سحرگاه ۲۳ خرداد و در آستانه برگزاری دور ششم مذاکرات غیرمستقیم تهران-واشنگتن انجام شد، تهران اعلام کرد که مذاکره با هیچ طرفی تا زمان ادامه داشتن حملات امکان‌پذیر نیست.

دولت آمریکا که به اطلاع و حمایت کامل از این حمله اذعان کرده‌بود، فربیکارانه فرصتی ۲ هفته‌ای را برای فراهم کردن امکان گفت‌وگوهای دوباره مطرح کرد، اما با گذشت تنها چند روز، اقدام به بمباران سه تأسیسات اتمی ایران در اصفهان، نطنز و فردو کرد. این تأسیسات آسیب جدی دیده‌اند، اما افزایش در سطح تشعشعات خارجی در آن‌ها گزارش نشده است.

درگیری‌های نظامی میان ایران و رژیم صهیونیستی در ۳ تیر با اعلام آتش‌بس از سوی آمریکا و پذیرفتن این درخواست از سوی ایران برقرار شد.

ایران اعلام کرده دولت آمریکا در صورت تمایل به تداوم مذاکرات، باید موضع شفاف خود درباره منتفی بودن تداوم حملات متجاوزانه به ایران را اعلام کند. این در حالی است که به رغم موضع‌گیری‌های رسانه‌ای مقام‌های کاخ سفید مبنی بر ندادم گفت‌وگوهای مستقیم و غیرمستقیم با ایران و تمایل «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا برای مذاکره با ایران، او به انتشار پیام‌های جنگ‌طلبانه و تهدیدآمیز علیه ایران ادامه می‌دهد.

روزنامه لوپاریزین فرانسه گزارش داد که منابع مطلع به این رسانه گفته‌اند: این تماس تلفنی نشان‌دهنده تمایل دیپلماسی اروپایی، به‌ویژه به کشور آلمان، انگلیس و فرانسه به تحت کنترل درآوردن دوباره این مسئله است.

طبق گزارش این روزنامه، ماکرون و پوتین بر ضرورت هماهنگی اقدامات‌شان به منظور حل‌وفصل دیپلماتیک این مشکل تأکید داشتند.

ازسرگیری تماس‌های مستقیم تمایل داشتند.

کرملین شاهگاه سه‌شنبه از تماس تلفنی میان «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه و «امانوئل ماکرون» رئیس‌جمهور فرانسه خبر داده و با انتشار بیانیه‌ای مطرح کرد: رئیس‌جمهور پوتین و رئیس‌جمهور ماکرون بر حل بحران برنامه هسته‌ای ایران از طریق ابزارهای سیاسی و دیپلماتیک تأکید کردند.»

این بیانیه افزود: پوتین و ماکرون می‌گویند احترام به حق مشروع ایران برای انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای، اجرای تعهداتش ذیل پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) و همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مهم است.

طبق اعلام کرملین، پوتین در گفت‌وگو با ماکرون درباره بحران اوکراین بیان کرد که غرب با ارائه سلاح به کی‌یف، سیاست طولانی کردن خصومت‌ها را دنبال می‌کند.

کرملین در بیانیه خود متذکر شد: رئیس‌جمهور «ولادیمیر پوتین» با بررسی اوضاع پیرامون اوکراین، یادآور شد که مناقشه اوکراین نتیجه مستقیم سیاست‌های کشورهای غربی است که سال‌هاست منافع امنیتی روسیه را نادیده گرفته‌اند. آنها در اوکراین پایگاه ضد روسی ایجاد کرده‌اند، نقض حقوق شهروندان روس‌زبان را نادیده گرفته‌اند و اکنون با تغذیه رژیم کی‌یف با سلاح‌های مدرن مختلف، سیاست طولانی کردن خصومت‌ها را دنبال می‌کنند.

بیانیه کرملین در ادامه درباره جنگ اوکراین خاطر نشان کرد: رئیس‌جمهور روسیه در مورد چشم‌اندازهای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز و رویکردهای اصولی برای توافقات احتمالی را برجسته کرد که باید جامع و بلندمدت باشند، ریشه‌های بحران اوکراین را از بین ببرند و بر واقعیت‌های جدید ارضی بسنده کند.

طبق روایت کرملین از این تماس، روسای جمهور روسیه و فرانسه همچنین ضمن تأکید بر مسئولیت کشورهایشان در حفظ صلح در منطقه غرب آسیا و حفظ پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، توافقی کردند که به منظور هماهنگی احتمالی موضوع در مورد اوضاع غرب آسیا، تماس‌ها را ادامه دهند.

در مقابل، سوریه نیز حاکمیت اسرائیل بر جولان را تأیید می‌کند. با این حال، این مطلب، غیررسمی است و از سوی هیچ کدام از مقامات سوریه تأیید نشده است. روزنامه اسرائیلی «هآآرتس» (به معنی سرزمین) هم نوشت سرزنش منطقه جولان، منابع اساسی در برابر عادی سازی روابط سوریه و اسرائیل است.